

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at nedsætte en kommission, der skal evaluere indretningen af den samlede offentlige administration. Kommissionen skal evaluere administrationens størrelse i forhold til den nuværende opgavemængde, undersøge mulighederne for at skabe mere effektive arbejdsgange og bedre samarbejde på tværs af afdelinger og sektorer, og komme med forslag til mulige omstruktureringer. Disse forslag skal alle tage udgangspunkt i, at der ikke slækkes på de forvaltningsretlige principper. Kommissionen skal bestå af folk fra forskellige sektorer, og med en lige andel af medlemmer med erfaring fra den offentlige sektor og fra den private sektor. Kommissionen skal have en bredt sammensat følgegruppe, og skal afslutte sit arbejde indenfor 2 år. Kommissionens anbefalinger skal herefter behandles politisk af Inatsisartut.

(Medlemmer af Inatsisartut, Múte B. Egede, Inuit Ataqatigiit og Naaja H. Nathanielsen, Løsgænger)
(1. behandling)

Det er tiltrængt igen at tale om vor offentlige sektor, dennes størrelse og vores bureaukratisering af arbejdsgange på offentlige arbejdspladser, så tak til foreslagsstillerne for at tage debatten op igen.

For os drejer det sig om afbureaukratisering, og en bedre service for borgerne.

De offentlige virksomheder er underlagt politisk styring, og det resulterer i mange forskellige, nogle gange modsatrettede mål, det giver offentligt ansatte en ret kompleks bundlinje.

Udgangspunktet synes forankret i systemets logik, frem for åbenhed og lydhørhed overfor borgernes og brugernes behov.

Det er altså en meget omfattende problemstilling der her tages fat i.

Vi bør måle på, hvilken effekt det har for borgeren, hver gang vi laver en omlægning, effektivisering eller omstrukturering. Det er vel målet med offentlige ydelser.

Vi har en tendens til at forsøge at lovgive os ud af alle problemstillinger.

Vi mangler i det offentlige en stærkere ledelse, med stærkere fokus på ledelses-strategier, og en række fleksibilitets-krav til politikerne, samt et øre hos dem der arbejder med borgerne.

Og lad os bare erkende, at den offentlige sektor i Grønland er monstrøst stor, og at vi bør arbejde målrettet på at nedbringe den, samt omlægge og stimulere effektiviseringsstrategier.

Når vi centraliserer, er det afgørende at ansvarsfordelingen gøres helt klar, men også at rammerne for centraliseringen efterlader plads til almindelig sund fornuft, altså frihed under ansvar.

Samtidig er det afgørende at strukturen vi anlægger vore offentlige arbejdspladser efter, sikrer at der er en slags incitaments-ordning for de der overholder deres budgetter, sparer op, leder effektivt og godt, og som har en fleksibel struktur således at de medarbejdere der giver den en ekstra skalle og som arbejder særligt innovativt, effektivt osv., nyder fremme.

Derfor mener vi at man bør tilstræbe en mere åben, flad ledelsesstruktur, sådan så medarbejdere der arbejder med borgerne høres, inddrages og potentielt set belønnes så de engagerer sig og ønsker at blive i deres stillinger – vi har alt for dårligt arbejdsmiljø mange steder, og alt for høj udskiftning i den offentlige sektor. Det duer simpelthen ikke.

Frygt for sanktioner; og begrænsede muligheder for at overføre midler mellem årene til brug for f.eks. omkostningsbesparende og produktivitetsfremmende tiltag, hæmmer udviklingen i den offentlige sektor, men der udestår også et stort arbejde med at nedbryde barrierer mellem uddannelses,- og befolkningsgrupper i landet.

Frygt for replik fra det politiske liv, eller mangel på kompetencer til på en sammenhængende måde at udføre den politiske agenda uden det gøres disruptivt - gør, at vi har en struktur i dag der næsten udelukkende belønner udholdenhed eller det ”at fedte” tilstrækkeligt godt for enten politikere eller nærmeste chef. Også selv om deres arbejde ikke fremmer effektivisering, borgerbetjening eller en selvstændig tilskyndelse til at lade effektivitetshensyn indgå i arbejdet. Arbejde med strategisk anlagte besparende effektivitets-eksekveringer er ikke uforeneligt med politiske hensyn – men fokus må jo være borgeren eller instanserne der skal bruge servicen. Vi skal altså tænke helt anderledes end vi gør i dag.

Konstant skiftende krav, styringsregler, tiltag, proceskrav med mere tager bort fra overordnede krav om effektiviseringer vi ikke kan komme udenom, udmatter vores arbejdsstyrke i det offentlige, og da vor Bloktilskud udhules og vi endnu ikke har nye indtægter af særligt store proportioner, ja, så må vi tage skeen i den anden hånd.

Vi bør gøre det til en fast regel i det offentlige at enhver omlægning, nyskabelse m.v., sigter på forenkling, gennemsigtighed, faste procedurer og kompetenceløft om muligt. Samt meget gerne besparelser.

Vore omlægninger skal indeholde få og tydelige mål, relateret til kerneopgaven og måles på deres effekt for,- eller servicering af borgerne.

Vi i Demokraterne tilslutter os Naalakkersuisuts ændringsforslag.

Det gør vi blandt andet fordi Naalakkersuisut i det opremsede i deres svarnotat redegør for, hvor mange forskellige koordinerende initiativer der er i gang.